

מ"ת 35557/11/21 - מדינת ישראל נגד יחיאל יוספוב, טיימורז גיאורגדזה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 35557-11-21 מדינת ישראל נ' יוספוב(עציר) ואח'
מ"ת 6250-09-21 מדינת ישראל נ' יוספוב(עציר)
לפני כבוד השופט שמואל מלמד
מדינת ישראל מבקשת
נגד ע"י ב"כ עו"ד ריכטנברג
משיבים
1. יחיאל יוספוב
ע"י ב"כ עו"ד שביט
2. טיימורז גיאורגדזה
ע"י ב"כ עו"ד עמוסי ועו"ד סעדון

החלטה

בעניינים של המשיבים 1-2

1. החלטה עניינה שאלת החלופה בעניינים של המשיבים 1 ו-2. החלטה זו מתייחסת למשיב 1 בהקשר של האישום 2 בתיק הנוכחי ובהתייחס לכתב האישום במ"ת 6250-09-21 (להלן: תיק הנשק) לגבי המשיב 2 האישום 2 ואישום 3 בתיק הנוכחי.

האישומים המיוחסים למשיבים

2. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם באישום השני - כי בתקופה הרלוונטית היתה היכרות בין הנאשמים, אשר התגוררו בבניין מגורים והחזיקו בצוותא חדא אקדח בקוטר 9 מ"מ (להלן: "האקדח"). ובתאריך 9.8.21 סמוך לשעה 19:35 לערך, שעה שנאשם 4 הרכיב את נאשם 2 על גבי אופנוע טימקס הבחינו השניים בנשן, סמוך לכיכר בצומת הרחובות יצחק שדה והנביאים בבת ים. בליבו של נאשם 4 גמלה ההחלטה להוציא אל הפועל לאלתר את תוכניתו המקורית לגרום למותו של נשן. ולשם ביצוע התוכנית נסעו נאשמים 2 ו-4 אל הבניין, נכנסו אליו סמוך לשעה 19:40 ועצרו עם האופנוע בחניון בקומה מינוס 6. אותה עת נאשם 3 הסיע את נאשם 5 ברכב סקודה במטרה לפגוש את נאשם 1. במהלך הנסיעה, יצר נאשם 4 קשר עם נאשם 5 ונאשם 5 שלח הודעה קולית לנאשם 1, באמצעות אפליקציית ווצאפ כדלקמן: "רגע לנסוע ל..פליץ אחי דקה אני חוזר, אל תרד למטה שלא סתם זה.."

סמוך לשעה 19:47 הגיעו נאשמים 3 ו-5 לבניין ופגשו את נאשמים 2 ו-4 בקומת החניון.

בהיותם בקומת החניון ובשעה שנאשם 3 ישב ברכב הסקודה ונאשם 1 צפה במתרחש מרחוק באמצעות מצלמת אבטחה, קשרו הנאשמים קשר לפיו נאשם 5 יספק אקדח לנאשם 4 על דעת נאשם 1 ובידיעת נאשם 2, באמצעות נאשם 4 יגרום למותו של נשן. כמו כן סוכם כי נאשם 3 יסיע את הנאשמים 2 ו-5 ברכב הסקודה, על מנת לסייע עמוד 1

בידי נאשם 4 ככל הנדרש על מנת לוודא שהתוכנית תצא אל הפועל.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, מסר נאשם 5 את האקדח לנאשם 4, על דעת נאשם 1 ובידיעת נאשם 2.

במסגרת הקשר ולשם קידומו בשעה 19:56 לערך, יצא נאשם 4 מהבנין לכיוון הכיכר כשהוא רוכב על אופנוע ונושא עימו את האקדח. ונסע נגד כיוון. ובסמוך לכך יצאו נאשמים 2,3 ו- 5 מהבנין ברכב סקודה לכיוון האזור וחנו באופן שניתן לראות את המתרחש. ובשעה 20:10 לערך הגיע נאשם 4 לאזור והבחין בנשן כשהוא עומד על המדרכה.

אותה עת נהגה עדי פרץ ברכב יונדאי עם ביתה הקטינה בת ה-4, אשר ישבה במושב האחורי של הרכב. ומשהבחין נאשם 4 בנשן ובשעה שעדי פרץ מתקרבת לאזור, שלף נאשם 4 את האקדח וירה שישה כדורים לכיוונו של נשן, מתוך כוונה להמיתו. ונאשם 4 ביצע את הירי בהיותו מודע לתנועת כלי הרכב ובני האדם שהיו במקום, ומודע לאפשרות הקרובה לוודאי כי הם עשויים להיפגע מהירי.

כתוצאה מהירי, פגעו שלושה כדורים ברכב היונדאי, אחד הקלעים חדר אל הרכב, חלף סמוך לקטינה וחדר לראשה של עדי פרץ. כתוצאה מהפגיעה נגרמו לעדי פרץ שברים בסינוס, בארובת העין דימום נרחב.

עדי פרץ כתוצאה מהפגיעה איבדה שליטה על רכבה ובהמשך פונתה לבי"ח, שם הורדמה והונשמה. ושחררה מבית החולים רק כבור 57 ימים.

כתוצאה מהירי, פגע אחד הקלעים ברגלו השמאלית של נשן, נגרמה לו חבלה חמורה והוא אושפז בבי"ח למשך 5 ימים.

מיד לאחר הירי, נמלטו נאשמים 2,3 ו- 5 מהמקום בנסיעה ברכב הסקודה ונאשם 4 נמלט מהמקום באמצעות האופנוע, כשהוא נושא את האקדח שלא כדין.

3. לגבי המשיב 2 באישום השלישי המייחס לו כי ביום 18.10.21 בשעה 06:30 לערך הגיעו שוטרים לכתובת מגוריו לצורך ביצוע צו המעצר נשוא האישום השני. משסירב נאשם 2 לפתוח את הדירה נכנסו השוטרים. ומשהבחין נאשם 2 בשוטר, הוא שלף לעברו אקדח דו קני בצורת מחזיק מפתחות אשר היה טעון בכדור, אותו נשא בלא רשות ואיים באמצעותו על שוטר.

בתגובה השוטר דרך את נשקו והורה לנאשם 2 שלא לזוז ולהניח את האקדח. ונאשם 2 בתגובה זרק את האקדח דרך חלון הדירה, על מנת להעלים ראיות.

4. למשיב 1 במ"ת 6250-09-21 מיוחס למשיב 1 כי ביום 14.8.21 בשעה 21:40 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב סקודה. באותה עת נהג בסמוך לרכבו ניידת משטרה שהורתה לנאשם לעצור את רכבו בצד הדרך. הנאשם לא שעה להנחיית השוטר אף על פי שהשוטר גם כרז והורה לו לעצור.

בסמוך לאחר מכן, הצטרפה ניידת משטרתית נוספת למרדף אחר הנאשם והנאשם עצר את רכבו בסמוך למחלף יוספטל על כביש 20 לכיוון צפון.

בנסיבות לעיל נשא עימו הנאשם אקדח דו קני בצורת מחזיק מפתחות אשר היה טעון בשני כדורים וזאת ללא רשות על פי דין להחזיקו. ובנוסף החזיק הנאשם בדירתו 5 כדורים.

תסקיר שירות המבחן

5. בתסקירי שירות המבחן לגבי המשיב 1 מציין שירות המבחן בתסקירו מיום 22.3.22 כי מדובר במשיב כבן 32, יליד ברית המועצות. עלה עם משפחתו בהיותו בן שנה. המשיב מסר כי כיום הוא מאורס ותכנן להתחתן במאי 2021. מסר גם כי עבד ברציפות בעבודות מטבח במסעדות שונות החל מגיל 12. במקביל עסק בספורט מגיל צעיר בתחום ההיאבקות. ולדבריו בגין אימונים נפצע וסבל מכאבים כרוניים. בשל כך קיבל היתר לקנאביס רפואי. ולדבריו במעצר הפסיק עם השימוש ומתמודד לבד עם הכאב. כמו כן מסר המשיב כי נדחה גיוסו לצבא על רקע מעורבות פלילית ובהמשך גויס וריצה שני מאסרים בפועל בכלא הצבאי.

משיב 1 פירט בפני שירות מבחן אודות משפחת מוצאו וכן מצבו הנוכחי ותפקודו ותנאיו במעצר. ושרות מבחן בחן את הערכת מצבו והסיכון שבו נמצא, ולהערכתם משיב 1 התקשה עד כה לעמוד בדרישות של מסגרת ובהתבסס על כל הנתונים, שרות מבחן העריך כי רמת הסיכון להתנהגות אלימה הינה בינונית וחומרת התנהגות האלימה במידה ותישנה גם תהיה ברמה בינונית.

שרות מבחן בחן את הפיקוח המוצע והתרשמותם ממשפחה מלוכדת המבוישת ממעצרו של המשיב. וכן המשיב בעל אלמנטים של הסתרה, מצב שיקשה להעריך את יכולתו לאכוף תנאים מגבילים במידה ויטלו עליו לאורך זמן. לפיכך שרות מבחן לא המליץ על שחרורו ממעצר.

ובתסקיר משלים מיום 15.5.22 חזר שרות מבחן על התרשמותם החיובית מהמפקחים ומנגד אלמנט ההסתרה של המשיב שמקשה על הערכת מצבו. ועל כן שרות מבחן המליץ על עיבוי גורם הפיקוח ע"י פיקוח אלקטרוני.

6. בתסקירי שירות המבחן לגבי המשיב 2 מציין שירות המבחן בתסקירו מיום 27.4.22 כי המשיב 2 כבן 35, נשוי ואב לילדה בת 6, טרם מעצרו התגורר לבדו ועסק באופן עצמאי במכירת בגדים ואביזרי סלולר. מסר כי אשתו ובתו שוהות ברוסיה מזה שנה וחצי וכי אשתו מסרבת לחזור כל עוד הוא עצור.

משיב 2 שיתף את שרות מבחן אודות משפחת מוצאו והסתבכותו בפלילים שעל רקע זה לא גויס לצבא. ומסר כי ערך שינוי בחייו על אף מעורבותו בפלילים כקטין. וכן שיתף את שרות מבחן במצבו הרפואי, תפקודו ותנאי מעצרו. ושרות מבחן ציין התרשמותו ממשיב שמגלה קשיי הסתגלות למסגרות מגיל צעיר, נעדר גורמי תמיכה יציבים ומגלה התחברות שולית ומעורבת בעבריינות כולל עבירות אלימות. ובשקלול הפרמטרים שנבחנו, שרות מבחן הגיע למסקנה כי רמת הסיכון למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה הינה בינונית וכי במידה וינהג באלימות אז חומרת תוצאותיה של האלימות צפויה להיות בדרגת פגיעה בינונית גם כן.

שרות מבחן בחן את המקום והמסגרת פיקוח מוצעת. והתרשמותם כי המפקחים המוצעים מגוננים על המשיב ונוטים לצמצם קשיים אפשריים במהלך הפיקוח ומצמצמים מוקדי סיכון במצבו ומתקשים להתייחס לעברו הפלילי ולקשריו העבריינים. לפיכך המלצת שרות מבחן הינה אי שחרורו של המשיב.

ובתסקיר משלים בעניינו שנערך ביום 6.6.22 שרות מבחן ציין כי במהלך תקופת הדחיה הם בחנו מפקח נוסף שהוצע והתרשמותם ממנו כי מודע לחומרת העבירות וכי מבטא עמדות המתנגדות להתנהגות השולית של המשיב. ושרות מבחן התרשם ממפקח חיובי אך לצד זאת ציינו כי הקשר שלו עם המשיב הינו חברי ועל כן ספקנים באשר ליכולתו להתנהל מול המשיב באופן סמכותי ומציב גבול. ועל כן שרות מבחן ציין כי הערכתם שהפיקוח האנושי המוצע אינו מספק ובהיעדר חלופה מרוחקת מעיר מגוריו וממוקד הסכסוך עמה התרועע, תנאי הפקא"ל בפני עצמם אינם מספקים הגנה מסיכון הכרוך במצבו.

טענות הצדדים

7. טען ב"כ המבקשת לעניין העבירות בהן הכריע בית המשפט בעניין הראיות לכאורה. הפנה למרשם הפלילי של המשיבים. לעניין התסקיר נטען לגבי המשיב 1, ששירות המבחן לא נותן בו אומן ומתרשם כי למשיב 1 אלמנטים של הסתרה, הן כלפי השירות והן כלפי בני משפחתו שמבקשים לשמש מפקחים עבורו. השירות מציין שהמשיב 1 מרחיק עצמו מהעבירות המיוחסות לו, מתקשה להתייחס לדפוסים אלימים בהתנהגותו באופן שמעלה את הסיכון. בתסקיר המשלים מציין השירות כי התנהלותו זו של המשיב 1 מקשה עליהם להעריך את יכולתו לאכוף את התנאים המגבילים במידה ויוטלו עליו ולאורך זמן. יחד עם זאת, שירות המבחן מציין כי התרשם לטובה מהמפקחים המוצעים. המבקשת סבורה כי תמונת המסוכנות ברורה ומשמעותית. ב"כ המבקשת הפנה לכך שהמפקחים נמצאו מתאים לפיקוח. אולם הכשל במציאת חלופה אינה קשור במפקחים כי אם במשיב עצמו הפנה לבש"פ 1903/18 בעניין מרואני. נוכח המסוכנות הרבה שטמונה במשיב 1 ובשים לב להתרשמות שירות המבחן ממנו, עתר למעצרו עד לתום ההליכים כנגדו. בעניינו של המשיב 2, הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ציין שהוא נעדר גורמי תמיכה, הוא מחובר לחברה שולית ועבריינית לרבות בעבירות אלימות, מתקשה להבין את נסיבות מעצרו והסיכון הטמון בו. נוכח מסוכנות ביקש להותיר אותו מאחורי סורג ובריה.

8. טען ב"כ המשיב 1 כי בעניינו של המשיב 1 התקבל תסקיר הממליץ על מעצרו של המשיב 1 למעצר באיזוק אלקטרוני. לדבריו המדינה כופרת באמור בתסקיר ומנסה לומר כי למרות האמור בו כי שירות המבחן אינו נותן אומן במשיב ובמפקחים בניגוד לאמור בתסקיר. טען ב"כ המשיב 1 כי המדינה הסכימה לשחרורו של המשיב 3 למרות שאמור במרשם הפלילי שלו זהה לזה של המשיב 1. כאשר טוען המשיב 1 לאפליה בטיעון. גם לעניין התסקיר, תסקירו של המשיב 3 הוא תסקיר שלילי לדעת ב"כ המשיב 1 ולמרות השחרור למעצר בית המדינה לא הגישה ערר. גם לעניין האירוע עצמו סבור כי חלקו של המשיב 3 גדול מחלקו של המשיב 1 שעה שהמשיב 3 נטל חלק בפגישה בחניון מינוס 6 וראה את העברת הנשק, המשיך לאירוע הירי ונכח בזירת הירי שם לשיטת המדינה היו שני ניסיונות רצח ולמרות האמור המאשימה בחרה להאשימו בסיוע. המשיב 1 בזמן האירוע יושב בכתובת אחרת ומחכה לנסיעה למקום אחר לגמרי, לא קשור לאירוע, וכשמגיע אליו המשיב 3 לבית בו הוא נמצא, ואומר לו הזעיקו אותנו למקום אחר, הכל כשהמשיב 1 נמצא בכתובת אחרת. מדובר לטענת ב"כ המשיב 1 באפליה שעשתה המבקשת בין המשיבים. שעה שהמשיב 3 משוחרר למעצר בית מיום 13.1.2022. עוד נטען כי המדינה הסכימה לשחרורו של המשיב בתיק האחר שלו והוא משתחרר למעצר בית. לשאלה האם ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים? שירות המבחן התחשב בעובדה שהמשיב עצור כבר 9 חודשים בתיק שעניינו ראיות נסיבתיות והעברת חומרי החקירה לא הושלמו. לטענת ב"כ המשיב 1 בתיק האחר של המשיב 1 בעבירת הנשק קיים כירסום בראיות. המדינה מסרבת להעביר חומרים הקשורים לתיק החקירה. אין מהמשיב בתיק מסוכנות עברו הפלילי מסתכם בעבירה של החזקת סכין. לעניין הפיקוח - שירות המבחן מצא את המפקחים כמתאים למלאכת הפיקוח מבינים את משמעות הפיקוח ומגנה את העבירות המיוחסות. המשיב שוחרר בתיק הנשק למשך שבוע למעצר בית שמר על התנאים ולכן יש לתת אומן במשיב. ביקש להורות על העברתו לאיזוק אלקטרוני.

9. טען ב"כ המשיב 2 והתייחס להחלטת בית המשפט בראיות וחלקו השווה של המשיב 2 ו-3 כאשר בניגוד למשיב 2 המשיב 3 היה נהג הרכב, השליטה הייתה בידיו. לעוצמת העילה, המבקשת אמנם ייחסה למשיב 3 את עבירת הסיוע אך מהחלטת בית המשפט אין שוני עובדתי בין המשיב 3 למשיב 2. שניהם נכחו בחניון בעת מסירת הנשק. אותה גישה מקלה שננקטה כלפי המשיב 3 צריכה הייתה להיות גם כלפי המשיב 2. אחרת התוצאה תהא אפליה בין המשיבים. ביקש לקבוע שמבחינה עובדתית חלקם של המשיבים 2-3 זהה. הפנה לפסיקה התומכת בטענותיו. עברו של המשיב 2 אינו מכביד כך שאינו מאפשר שחרורו. שירות המבחן מציין שאמנם פוטנציאל הפגיעה,

המסוכנות מהמשיב 2, בינונית, כפי שנקבע גם בעניין המשיב 1 והמשיב 3 ויצוין כי הוא מעורב בחברה אלימה. לא ברור למשיב 2 על מה ביסס שירות המבחן את הערכתו. ביקש שבית המשפט יתייחס בהחלטתו לקצב העברת חומרי החקירה. באמצע הטיעון לראיות הפסיק בית המשפט את טיעון המבקשת וזה נדחה. כתב האישום הוגש בנובמבר 2021 ואין התקדמות בתיק העיקרי. זהו מעצרו הראשון של המשיב 2. לעניין תסקיר שירות המבחן - מדובר בתסקיר מסתייג ומפנה לתסקיר המשלים בשורה האחרונה שלו, שם שירות המבחן מעריך שהפיקוח האנושי לא מספק גבולות והחלופה המרוחקת היא מהעיר בת ים ותנאי הפיקוח האלקטרוני אינו מספיקים. מזכיר כי המשיב 3 במעצר בית בבית ים. אנו הצענו חלופה ברמת גן והם סברו שזה לא מספיק מרוחק. מעצר בפיקוח אלקטרוני מאיין את המסוכנות. המפקחים של המשיב 2 נמצאו כלא מתאימים כאשר הבסיס לקביעה זו אינו ברור לדעת ב"כ המשיב 2. הערכת שירות המבחן נוגדת את הפסיקה בבית המשפט העליון. הפנה לבש"פ 7418/14 ב"כ המשיב טען כי אין המלצה של שירות המבחן לשחרור המשיב לחלופה נוכח העובדה כי המשיב אינו מודה בביצוע העבירות המיוחסות לו. לדעת המשיב 2 אין אפשרות להישנות עבירות שעה שהמשיב ישהה בחלופת מעצר. נוכח העובדה כי תיק זה יתנהל זמן רב. ביקש להורות על מעצרו של המשיב 2 באיזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

10. ב"כ המשיבים טענו מספר טענות הטענות בירור, שהעיקרית שבהם היא ההשוואה בין המשיבים 1,2 למשיב 3 ששחרר בתנאים מגבילים בניהם מעצר בית. בנוסף טענו ב"כ המשיבים כי ניתן לאיין מסוכנות המשיבים במסגרת מעצר באיזוק אלקטרוני. בנסיבות אלו התבקש בית המשפט להורות על מעצרו של המשיבים באיזוק אלקטרוני. בעוד המבקשת ביקשה להותיר את המשיבים 1,2 במעצר ממש.

11. טענת האפליה - טענה זו הסתמכה על חלקם השווה של המשיבים 1,2 לחלקו של המשיב 3. זהות במרשם הפלילי של המשיבים והאמור בתסקיר שירות המבחן. בית המשפט לאחר עיון בכלל המסמכים שעמדו לנגד עיניו סבור כי המשיב 3 אינו דומה למשיבים 1,2 באף פרמטר. לעניין כתבי האישום. בית המשפט יציין, כי מלבד העובדה שהמשיבים 1,2 מואשמים בעבירות שונות גם חלקם באירוע הוא שונה. בית המשפט זה נתן החלטה בראיות לכאורה של המשיבים. באירוע העיקרי, המשיב 3 הצטרף לאירוע בחלק מאוחר שלו כאמור בסעיף 5 לכתב האישום, בעוד המשיבים 1,2 מעורבותם גדולה בהרבה באירועי כתב האישום, כפי שפורט בהחלטה בעניין הראיות. מעבר לכך יאמר כי טענת המשיב 1 כי לא היה לו חלק פיזי באירוע, אין לה שום משמעות. המשיב 1 היה קשור בהספקת כלי הנשק לביצוע העבירה. מעבר לכך, בעיון מדוקדק בראיות ניתן לראות כי רוחם של המשיבים 1,2 היוותה חלק משמעותי מביצוע העבירה בניגוד לחלקו של המשיב 3 שיותר נראה כי הצטרף לאירוע, כאשר כוונתו והגעתו למקום בתחילה הייתה במטרה לגמרי אחרת (נסיעה למפגש חברתי בעיר אחרת). איני סבור כי ניתן לקבוע על פי הראיות לכאורה כי מדובר במשיבים שחלקם זהה בכתב האישום והחלטת המדינה להאשים את המשיב 3 בסיוע נטועה בחומר הראיות. מעבר לכך המשיבים 1,2 מתעלמים לחלוטין כי בניגוד למשיב 3 שנגדו תלוי ועומד כתב אישום זה בלבד כנגד כל אחד מהמשיבים תלוי ועומד אישום נוסף שעניינו עבירת נשק. כנגד המשיב 1 הוגשה בקשת מעצר במ"ת 6250-09-21 שעניינה נשיאת נשק בלא רשות כדן והחזקת תחמושת שלא כדן. בית משפט זה נתן החלטה בראיות וקבע כי יש כרסום בראיות התביעה. אולם הכרסום לא קשור בנשיאת הנשק. אלא בהליכי החקירה והתנהלות המשטרה. עניינים שיש לברר בהליך העיקרי. לגבי המשיב 2 גם כנגדו תלוי ועומד אישום של עבירת נשק באישום השלישי שעה שהמשיב איים על שוטר באמצעות אקדח. טענת המשיבים כי עניינם של המשיבים דומה למצבו של המשיב 3 אין לה על מה

לסמוך. מדובר במי שהוגש כנגדם כתב אישום חמור הרבה יותר, מערבותם גדולה הרבה יותר, ובעיקר הם אוחזים אישום נוסף שעניינו עבירת נשק שלמשיב 3 אין כתב אישום תלוי ועומד בעבירה כזו ובכך סגי.

12. לגבי הטענה כי המרשם הפלילי של המשיב 3 זהה למרשם הפלילי שח המשיבים 1,2 אינו סבור כי יש מקום להשחית מילים על טענה זו. עובדתית טענה זו אינה נכונה ואם ההבדל היחיד בין המשיבים 1,2 למשיב 3 היה מצוי במרשם הפלילי, הרי שטענה זו הייתה מתקבלת שאין מקום להפלות את המשיבים 1,2 על רקע המרשם בלבד.

13. תסקירי שירות המבחן. אני סבור כי אין מקום שבית המשפט ישווה בין תסקירו של המשיב 3 למשיבים 1,2 וזאת מטעמים של שמירה על פרטיות המשיב 3 והעובדה כי תסקיר המשיב 3 חסוי מפני המשיבים 1,2 ואין מקום לפרוס את נתוניו של המשיב 3 במסגרת ההחלטה ולמעשה לפגוע בפרטיותו. בית המשפט יאמר רק כי שירות המבחן בעניין המשיב 3 מצא כי רמת המסוכנות להישנות עבירות היא ברמה בינונית ואולם ההמלצה היא להורות על חלופת מעצר בדמות מעצר בית, זאת בשל העדר דפוסים אלימים או שולים מושרשים. בניגוד לאמור בתסקירי שירות המבחן של המשיבים מהם עולה תמונה של משיבים המתקשים לייצר גבולות ברורים תוך התקשרות עם חברה שולית, דבר המעלה את סיכון המשיבים. בנסיבות אלו בית המשפט סבור כי יש לדון בהערכת שירות המבחן לגבי אפשרות לאיין מסוכנות המשיבים.

14. בעניינו של המשיב 1 התקבלו שני תסקירים מהם עולה כי המשיב מוכר לשירות המבחן. בהפניות הקודמות של המשיב שירות המבחן התרשם מהעדר בשלות, דפוסי חשיבה בעייתיים, נוקשות מחשבתית והתנהגות אימפולסיבית זאת לצד קשרים שוליים וחפוש אחר ריגושים. המשיב 1 עמד למבחן למשך שנה אולם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן. שירות המבחן ציין כי נוכח יחסו לאישומים כנגדו, חומרת העבירות, והפער להצגת תמונה תפקודית שירות המבחן שירות המבחן מתקשה להבין את גורמי הסיכון. שירות המבחן מעריך כי גורמי הסיכון להתנהגות אלימה הוא בינוני. שירות המבחן במסגרת ההמלצה סבור כי למשיב משפחה תומכת ומתפקדת, אולם נוכח קושי להתייחס לדפוסים אלימים בחשיבתו ובהתנהגותו. קושי בהתייחסות לנטיה להיגררות את קשרים וחברה שולית. שירות המבחן התרשם מאלמנטים של הסתרה כלפי שירות המבחן ומשפחתו בנסיבות אלו שירות המבחן לא בא בהמלצה להורות על שחרור לחלופה. בתסקיר המשלים שירות המבחן חזר על אותם דברים בדיוק וקבע כי נוכח הסיכון במצבו, יש צורך בעיבוי הגורם המפקח.

15. בעניין המשיב 2 התקבלו שני תסקירים גם כן, מהם עולה כי שלל מעורבותו בסכסוכים, שלל עיסוק בנשק, והתקשה להסביר מערבותו בהליך המתנהל. שירות המבחן התייחס לעברו בעבירות אלימות כגורם מעלה סיכון, התבצרות בעמדה קורבנית, ניהול קשרים שוליים ועבריינים פעילים. כמו גם התנהלות המלמדת על עמדות ותפיסות המאשרות שימוש באלימות וקושי בוויסות מצבי חיים מלחיצים. רמת הסיכון להישנות עבירות הינה ברמה בינונית. שירות המבחן לא בא בהמלצה להורות על שחרורו של המשיב בהעדר חלופת פיקוח ראויה. במסגרת תסקיר משלים שירות המבחן בחן מפקח נוסף שנמצא בשל העדר פניות יוכל להוות מפקח משני בלבד. בנסיבות אלו שירות המבחן לא בא בהמלצה להורות על חלופת מעצר.

16. בשקלול ככלל הנתונים של המשיבים 1,2 אני סבור כי יש להורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים כנגדם. ראשית, אני מוצא לדחות את טענת האפליה בהתייחס לשני הטיעונים גם השוויון במעשים. כאשר מותב זה נתן את ההחלטה בראיות ברור כי לא מדובר בחלקים שווים. גם באישום הנוסף שאינו תלוי ועומד כנגד המשיב 3 בהתייחס לעבירות הנשק. שהלכה יצאה לפני בית המשפט העליון לפיה מי שמעורב בעבירות נשק דינו להיעצר ונדרשות נסיבות חריגות כדי לקבוע חלופת מעצר ראו דברי כב' הש' אלרון בבשפ 968/22 שאדי ח'וויס נ' מדינת ישראל.

"בית משפט זה הדגיש לא אחת כי עבירות נשק מלמדות על מסוכנות אינהרנטית לשלום הציבור - מסוכנות אשר לא ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר אלא בנסיבות חריגות"

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות בעניינו, מעבר לכך ההגנה לא הצביעה על נסיבות חריגות.

17. תסקירי שירות המבחן מצביעים אמנם על מסוכנות ברמת חומרה בינונית מהמשיבים. אולם בית המשפט אינו יכול להתעלם מחומרת מעשיהם של המשיבים. באישום השני בכתב האישום לפיו המשיבים נטלו חלק בניסיון רצח, בטבורה של עיר שתוצאותיו הן חמורות מאד שעה שנפגעה אישה צעירה שאינה קשורה בשום צורה לסכסוך האמור בכתב האישום. דבר המעיד על העדר גבולות, העדר יכולת ריסון עצמי. הכול מותר בדרך להשגת המטרה, דבר המעיד חוסר גבולות, ועל רמת סיכון ממשית. מעבר לכך לכל אחד מהמשיבים תלוי ועומד אישום שעניינו עברת נשק. הקלות הבלתי נסבלת של הגישה של המשיבים לכלי נשק קטלני יש בה גם כן להעיד על מסוכנות המשיבים. דבר שאין לו מענה בחלופות המוצעות. בטרם סיום אציון כי ב"כ המשיב 1 טען כי המשיב 1 כלל לא נכח באירוע. לדעת בית המשפט דבר זה מעצים את הסיכון ממשיב זה. גם אם הוא יושב במקום מעצר באיזוק אלקטרוני דבר לא ימנע ממנו לבצע עבירות ולהעביר נשקים כפי שניתן ללמוד מהאישומים כנגדו בתיק זה.

18. סוף דבר אני סבור כי לנוכח מסוכנות המשיבים, חומרת המעשים, העדר גבולות של העושים יש מקום להורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים כנגדם וכך אני מורה.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשפ"ב, 16 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.